

ADVENTSBRIEF VAN ONZE BISSCHOP MGR. FRANS WIERTZ

Broeders en zusters in Christus,

Op het hoogfeest van het Heilig Hart van Jezus, de derde vrijdag na Pinksteren, heeft Paus Benedictus voor heel de Kerk het 'Jaar van de Priester' uitgeroepen, dat zal duren tot juni 2010. De aanleiding tot dit 'Jaar van de Priester' is de 150^e gedenkdag van het sterven van de heilige Pastoor van Ars, een dorpje bij Lyon in Frankrijk. Deze beroemde Franse priester uit de 19^e eeuw is de patroonheilige van de pastoors en een blijvend voorbeeld voor alle priesters.

In de omgeving van het kleine dorpje Ars staat langs de weg een beeldengroep. Deze beeldengroep stelt de pastoor van Ars voor, met een kleine herdersjongen. De pastoor wijst met zijn hand omhoog naar de hemel. Deze beeldengroep herinnert aan het volgende voorval. Toen de pastoor als jonge priester benoemd was tot pastoor van het afgelegen dorpje Ars, ging hij te voet op weg daarheen, maar hij kon het dorp niet vinden door mist en nevel. Op een gegeven moment zag de pastoor enkele kinderen, dat de schapen hoedden. Aan hen vroeg hij de weg naar Ars. Als dank zei de pastoor: "Mijn kleine vriend, jij hebt mij de weg naar Ars gewezen; ik zal jou de weg naar de hemel wijzen".

Dit kleine voorval tekent het leven van de Pastoor van Ars. Heel zijn leven bestond eruit, de mensen van zijn tijd de weg door het leven heen naar de hemel en naar God te wijzen. Zo was de pastoor een 'wegbereider' en een 'wegwijzer' naar God. Wat dit betreft, lijkt hij op zijn naamheilige, Johannes de Doper, die wij in het evangelie van deze tweede adventszondag ontmoeten. Johannes de Doper trad op in de streek rond de Jordaan en riep de mensen toe: "Bereid de weg des Heren, maakt zijn paden recht..... Heel de mensheid zal Gods redding zien." Zo bereidde hij de mensen voor op de komst van de Messias, Jezus Christus, die Gods redding aan de mensheid kwam brengen. Zo was ook de Pastoor van Ars in zijn tijd, en zo is elke priester nú, een 'wegbereider' en 'wegwijzer' naar Christus.

In deze adventstijd bereiden wij ons voor op kerstmis. Wij gaan de geboorte van het Kerstkind gedenken. Voor velen is dat een idyllisch feest, maar dat kind zal eens zichzelf geven voor ons heil en geluk. Wij noemen Hem daarom ook de Hogepriester, die zichzelf wegcijfert en opoffert. In de Advent zien wij dus uit naar de komst van onze Hogepriester, Christus, die aan de mensheid Gods redding brengt door zijn eigen leven op te offeren.

In dit 'Jaar van de Priester' gaat onze aandacht vanzelfsprekend uit naar hen, die wij priester noemen. Ik ben dankbaar dat ons bisdom nog veel priesters heeft, die als herders leiding geven aan de parochies, de Blijde Boodschap van het Evangelie verkondigen, met de gelovigen de sacramenten vieren, de zieken en zwakken ondersteunen, de kinderen en jongeren onderrichten, en nog zoveel andere taken vervullen. Ik ervaar telkens weer, dat de parochianen de zorg en inzet van hun priesters waarderen en dat de priesters zelf, vaak tot op hoge leeftijd, hun taak met vreugde en overtuiging vervullen. Wij mogen God ook dankbaar zijn, dat Hij jongemannen roept om priester te worden. Zelfs vanuit het verre buitenland zijn hier nu priesters werkzaam, om hier 'wegbereiders' en 'wegwijzers' naar God te worden. Het is goed dat de Kerk haar waardering uitspreekt voor het leven en werken van de priesters en hen, in de niet eenvoudige omstandigheden van onze tijd, bemoedigt.

Lezend in de brief die Paus Benedictus onlangs aan de priesters schreef, viel mij als bisschop en als priester een uitspraak op die de Pastoor van Ars deed over de betekenis van de priester: "Na God is de priester alles", zo zegt de pastoor. Dat lijkt een gewaagde uitspraak. Mag je een aardse mens zo'n hoge waarde toekennen? Wij kennen inmiddels ook de zondigheid van vele priesters. Vele mensen zijn teleurgesteld in priesters. Maar de Pastoor van Ars kende ook de zwakheden van de priesters en ook van zichzelf. Hij dacht over zichzelf heel nederig en nuchter. Toch durfde hij die uitspraak te doen: "Na God is de priester alles". Hij legt ze zó uit: "Bij de wijding tot het priesterschap krijgt de priester de taak om het werk van Jezus voort te zetten. Daarvan moet de priester zich steeds bewust zijn. Want: Wie heeft de Heer daar in het tabernakel gezet? De priester. Wie heeft u gedoopt, toen u in deze wereld kwam? De priester. Wie voedt uw ziel met het Brood van het eeuwige leven om haar pelgrimstocht door het leven te volbrengen? De priester. Wie zal uw ziel erop voorbereiden voor God te verschijnen, door haar de ziekenzalving te schenken? De priester. En indien de ziel door het leven bevekt is, wie zal haar zuiveren, wie zal haar rust en vrede geven? Alweer de priester ... Na God is de priester alles!" Deze priester zal ook zijn eigen ziel steeds moeten laten zuiveren omdat hij eigenlijk zijn taak om het werk van Jezus voort te zetten, onwaardig is.

Dit 'Jaar van de Priester' wil bijdragen aan het intensiveren van het streven van alle priesters naar een eigen innerlijke heiliging om hun ambt waardig te zijn. Maar ook dat de priester door zijn eigen levensvoorbeeld jonge mensen in hun eigen roeping tot het priesterschap mag bevestigen.

Graag wil ik als bisschop van Roermond u aanbevelen Gods genadegaven te ontvangen in de sacramenten in de vieringen, waarin de priester in naam van Jezus voorgaat. Ik nodig u ook uit mét hen mee te werken aan het getuigenis voor het evangelie in deze wereld om de weg naar de Heer te bereiden. "Bidt u ook voor uw priesters, dat God hun overvloedig zijn gaven blijft schenken om hen te bevestigen in de dienst van Jezus, de ware Hogepriester...."

Van harte wens ik u een gezegende Advent en een zalig Kerstfeest toe,

Roermond, Advent 2009

+ Frans Wiertz,
bisschop van Roermond